

**Positioning System – Concept
whereareyou, iamhere, hereweare**

In onze moderne informatiemaatschappij ontwikkelen zich allerlei systemen in hoog tempo naast elkaar. Technologische, commerciële en sociale systemen zijn voorbeelden van systemen die constant aan verandering onderhevig zijn en steeds opnieuw gedefinieerd worden.

We zijn continu, bewust of onbewust, op zoek naar onze eigen positie in een tijd waarin grensvervagingen steeds gebruikelijker worden. Het blijft daarbij noodzakelijk om onszelf te positioneren ten opzichte van anderen en onze omgeving. Wat is een locatie, wat is een positie en hoe verhouden deze zich tot elkaar?

Een geografische locatie kunnen we tegenwoordig zeer exact bepalen door middel van oriëntatiesystemen zoals GPS. GPS geeft niet alleen de locatie van één persoon of object weer, maar brengt tevens de verbanden tussen verschillende locaties in kaart. Op deze manier ontstaat een netwerk van locaties waardoor de verhoudingen tussen deze locaties inzichtelijk gemaakt worden. Deze netwerken van informatie komen terug in het werk van Philippe van Wolputte die de door hem gepenetreerde ruimtes onderling verbindt door middel van tekeningen op stadsplattegronden.

Maar is een locatie alleen een geografische plek? Is een locatie een lengte- en breedtegraad in een atlas? Of is een locatie ook een ruimte omsloten door vier muren? Katharina D. Martin veegt in haar video 'Asche' as tegen de muren van een vierkante kamer op, waardoor de begrenzing van deze ruimte steeds vager wordt. Deze handeling van schoonmaken en ordenen heeft echter een tegenovergesteld effect tot gevolg en maakt niet alleen de omtrekken van de locatie onduidelijk maar ook haar positie binnen deze locatie.

Hoewel duidelijke begrenzingen van een locatie het makkelijker maken om onze positie ten opzichte van onze omgeving te bepalen, zijn deze tegenwoordig niet meer zo duidelijk vast te stellen. Door ondermeer de grote hoeveelheid communicatiemiddelen die wij tot onze beschikking hebben, is de waarde van fysieke grenzen verminderd. En niet alleen

**Positioning System – Concept
whereareyou, iamhere, hereweare**

In our modern information society a lot of different systems are developing rapidly alongside each other. Technological, commercial and social schemes are examples of ever changing systems whose definitions have to be updated regularly.

We are constantly, intentional and unintentional, searching for our own position in a time in which fading borders are more and more common. Above all it is necessary to position ourselves in comparison with others and our surroundings. What is a location, what is a position and how do they relate to one another?

These days one can identify a geographical location very precisely by orientation systems like GPS. GPS not only gives a location of one person or object, but also shows the relationship between the different locations. This way a network of locations originates in which the relationship between these locations is shown. One can find these networks of information in the work of Philippe van Wolputte. He interlinks the spaces he entered by drawings on city plans.

But is a location only a geographical spot? Is a location a degree of longitude or latitude in an atlas? Or is a location also a space surrounded by four walls? Katharina D. Martin sweeps up ash against the walls of a square room in her video 'Asche'. As a result of this the boundaries of this space become less and less apparent. The process of cleaning and ordering has an opposite effect and doesn't only make the boundaries of the location unclear, but also her position within this location.

Even though clear boundaries of locations make it easier to define our position in comparison with our surroundings, at the same time they are not established very clearly these days. Because of the great amount of ways we can communicate, the value of physical boundaries has decreased. And not only physical boundaries, but also mental borders fade.

fysieke grenzen, ook mentale scheidingslijnen vervagen.

Pierre Derks toont hoe de private ruimte – onbewust en ongewenst – meer publiek is dan gedacht en ook de 'HideAways' van Rosalie Monod de Froideville laten zien dat het trekken van een duidelijke grens tussen privéruimte en publieke ruimte onmogelijk is. Een locatie en de eigenschappen hiervan zullen altijd invloed hebben op onze positie binnen deze specifieke omgeving.

Tegenwoordig zijn locaties echter moeilijk te definiëren, waardoor onze posities flexibel en veranderlijk zijn geworden. Hoe gaan wij om met deze veranderlijke, onduidelijke posities?

De uit Libanon afkomstige kunstenaar Mounira Al Solh worstelt op humoristische wijze met haar positie in de Westerse kunstwereld. En de objecten van Chris Mudde creëren fysieke plekken waar wij bewust worden van de dagelijkse of religieuze rituelen die onderdeel zijn van onze identiteit.

Op microniveau interfereert iedereen met zijn directe omgeving en de ruimte waarin hij of zij zich bevindt. Willem Besselink bijvoorbeeld observeert, registreert en toont de posities die curatoren en publiek innemen in de tentoonstellingsruimte. Heidi Linck tenslotte, maakt ons met haar ruimtespiegelende tekeningen bewust van de invloed van licht en diverse gezichtspunten, waardoor we ons opnieuw tot de ruimte kunnen verhouden.

Katayoun Arian & Femke Vos

Pierre Derks shows how private space is more public than we might expect. The 'HideAways' of Rosalie Monod de Froideville show that making a clear distinction between private space and public space is impossible. A location and its characteristics will always influence our position within these specific environments. Locations are difficult to define these days. Therefore our positions have become flexible and changeable. How do we deal with these changeable, unclear positions?

The Lebanese artist Mounira Al Sohl struggles in a humoristic way with her position in the Western art world. And the objects of Chris Mudde create physical spaces where we can become aware of the daily or religious rituals that are part of our identity.

On micro level everybody interferes with its direct surroundings and the space in which he or she exists. Willem Besselink for example observes, registers and shows the position curators and public take in an exhibition room. Finally, Heidi Linck draws reflections of a space, making us aware of different viewpoints and the influence of light. As a result we can once again relate ourselves to this space.

Katayoun Arian & Femke Vos